

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
Judecător: I. Chironeț
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, I. Secieru, A. Danilov

dosarul nr. 2ra-1023/18

Î N C H E I E R E

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șvitchi Ion-Gheorghe și Șvitchi Diana împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/183 COOP și Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, prin care s-a admis apelul declarat de Șvitchi Ion-Gheorghe și Șvitchi Diana, s-a casat hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana din 06 octombrie 2017 și s-a emis o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 23 noiembrie 2016, Șvitchi Ion-Gheorghe și Șvitchi Diana s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/183 COOP și ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, în calitatea lor de cetățeni ai Republicii Moldova cu viza de reședință în mun. Chișinău, str. xxxxx, ap. nr. xxx, nefiind membri ai APLP nr. 54/186 COOP, se consideră consumatori onești în conformitate cu legislația în vigoare în general și a contractelor legitime încheiate cu prestatorii de servicii comunale și gospodărești.

Astfel, menționează că la 14 aprilie 1999 au încheiat cu APLP nr. 54/183 COOP contractul nr. 755 cu privire la aprovizionarea cu apă rece și caldă, iar cu ÎCS „RE

Chișinău” SA au semnat contractul de furnizare a energiei electrice al consumatorului casnic nr. 40201006342 din 09 aprilie 2003, conform căruia furnizorul este obligat să furnizeze fiabil energie electrică consumatorului până la clemele de ieșire ale contorului și să recupereze prejudiciile materiale și morale cauzate consumatorului.

În mod special, arată că capitolul V intitulat „Răspunderea contractuală”, pct. (7), obligă furnizorul să restituie suma percepută suplimentar de la consumator și să repare prejudiciile materiale și morale cauzate consumatorului ce țin de furnizarea energiei electrice.

Susțin reclamanții că, la 20 februarie 2008, APLP nr. 54/183 COOP a făcut un demers către ÎCS „Gas Union Fenosa Furnizare Energie” prin care a confirmat că locatarii etajului nr. 2, ap. xxx, scara nr. xx a blocului nr. xx, din str. xxxxx, mun. Chișinău nu se folosesc de ascensor (Consum LiftF - butonul 2 este debransat) și nu au lumină în coridor (Consum LucF), cerând excluderea din facturile de plată a sumelor respective pentru energia electrică nefolosită.

Afirmă că, mai bine de opt ani, calculele la consumul curent de energie electrică sunt dublu contabilizate odată în baza contractului cu ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizarea Energie” SRL la care se mai adaugă nelegitim lunar sume de circa 40 lei, astfel că din 20 februarie 2008 și până în prezent, această întreprindere le-au adus pagube în sumă de peste 4000 lei.

La adresările lor din ultimii opt ani către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL (nr. 9349 din 07.08.2007, nr. 01271 din 05.02.2008, nr. 2010 din 20.02.2008 și nr. 16930 din 04.05.2016), ultima a recunoscut că posesorii legali ai locuințelor de la etajul doi din blocurile locative sunt scutiți de plata pentru energia electrică utilizată la funcționarea ascensoarelor în cazul în care sunt deconectate aparatele de comandă a ascensoarelor de la stația etajului doi, însă din anul 2008 include lunar în facturi sume de peste 40 lei pentru ascensor și lumina din coridor care nu sunt utilizate de acești locatari.

În opinia reclamanților, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizarea Energie” SRL și APLP nr. 54/183 COOP, încalcă flagrant mai bine de opt ani drepturile lor în calitate de consumatori.

Suplimentar menționează că, APLP nr. 54/183 COOP, prin ordinul de încasare a numerarului (43,59 + 26,71 lei), pretinde lunar la suma de 70,30 lei sub pretextul că „deservește blocul” și „deservește utilajul blocului”, iar în rezultatul acestor deserviri, APLP nr. 54/186 COOP, în ultimii trei ani a încasat de la ei suma de 1500 lei, distrugând cu rea-voință utilajul scării șapte a blocului nr. xx, din str. xxxxx, mun. Chișinău, care nu sunt iluminate, iar țevile de energie termică de la această scară, din coridor și din apartamentul nr. 186 sunt înfundate.

La fel, indică reclamații că prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 11 decembrie 2013, au fost respinse pretențiile APLP nr. 54/183 COOP pentru încasarea datoriei în sumă de 12581,68 lei, însă această cooperativă continuă să-i

traumeze psihic cu facturile care în prezent ajung la suma de 14 411, 81 lei, cauzându-le în acest fel daune morale pe care le estimează la suma de 9000 lei.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art. art. 214, 266, 267, 514 și 515 din Codul civil, Legii serviciilor publice de gospodărire comunală nr. 1402 din 24.10.2002 și Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13.03.2003.

Solicită reclamantii, obligarea furnizorului de energie electrică să recalculeze facturile din ultimii trei ani, în conformitate cu legislația și potrivit contractului încheiat între consumator și furnizor; încasarea din contul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în beneficiul lor a prejudiciului material în sumă de 1500 lei și prejudiciului moral în mărime de 9000 lei; obligarea Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/183 COOP să se conformeze hotărârii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 11 decembrie 2013 și să restituie sumele încasate în ultimii trei ani pentru serviciile comunale neprestate, cu încasarea prejudiciului material în sumă de 1500 lei și prejudiciul moral în mărime de 9000 lei, precum și încasarea în mod solidar din contul pârâților a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 06 octombrie 2017 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 13 octombrie 2017, Șvitchi Ion-Gheorghe și Șvitchi Diana au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, s-a admis apelul declarat de Șvitchi Ion-Gheorghe și Șvitchi Diana, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 06 octombrie 2017 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a încasat din contul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în beneficiul lui Șvitchi Ion-Gheorghe și Șvitchi Diana suma de 1500 lei în vederea reparării prejudiciului material și suma de 500 lei în vederea reparării prejudiciului moral, cu respingerea în rest a acțiunii ca neîntemeiată. S-a încasat din contul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în beneficiul lui Șvitchi Ion-Gheorghe și Șvitchi Diana cheltuielile de judecată în sumă de 210 lei pentru taxa de stat achitată în apel și 1500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în total suma de 1710 lei.

La 06 aprilie 2018, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Apreciază recurentul că instanța de apel a dispus încasarea prejudiciului material solicitat de către intimați în lipsa probelor care ar dovedea acest prejudiciu, și contrar prevederilor art. 139 alin. (3) CPC, a considerat dovedite faptele numai prin copia de pe documentele prezentate.

La fel, a subliniat că facturile pentru energia electrică sunt asimilate actului administrativ, iar instanța de apel nu a fost în drept să încaseze această sumă în temeiul unor facturi care nu au fost anulate și nici contestate în instanța de contencios administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC (în vigoare până la 01.06.2018), recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 23 ianuarie 2018 a fost expediată în adresa părților la 08 februarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 1613 (f.d. 168), însă careva date privind recepționarea deciziei de către recurent la materialele dosarului nu există. Prin urmare, recursul declarat de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL la 06 aprilie 2018, se consideră depus în termen.

La 02 mai 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 30 mai 2018, intimații Șvitchi Ion-Gheorghe și Șvitchi Diana au depus referință prin care au solicitat respingerea recursului ca inadmisibil și nefondat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC (în vigoare până la 01.06.2018), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, Completul constată că temeiurile inserate în cererea de recurs nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De altfel, argumentele invocate de către recurent nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin urmare, recursul nu poate fi exercitat pentru alte motive decât cele prevăzute de lege, controlul judiciar fiind limitat, de regulă, numai la problemele de drept, fiind inadmisibilă repunerea în discuție a unor chestiuni de fond ce au fost soluționate de către instanțele de judecată.

În același timp, Completul reiterează că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99*,

§137, ECHR 2001-XII). Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Oleg Sternioală

Iuliana Oprea